

1. Кушніренко О. М. Державна підтримка розвитку транскордонного співробітництва: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з державного упр-ня : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / О. М. Кушніренко. – К., 2007. – 18 с.
2. Чучка І.М. Транскордонне співробітництво в контексті економічної безпеки України / І. М. Чучка, Р. І. Молдавчук // Актуальні проблеми економіки. – 2010. - 9(111). – С. 92-98
3. Панчишин С. М. Макроекономіка: навчальний посібник / С. М. Панчишин. – К.: Либідь, 2002. – 614 с.
4. Науменко С.В., Науменко Л.М. Концептуальний підхід до формування механізму підтримки економічної безпеки регіону. // Вісник Волинського інституту економіки та менеджменту. – №1, 2011 [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Vviem/2011_1/17.pdf
5. Мунтіян В. І. Економічна безпека України / В. І. Мунтіян. – К.: Вид-во КВІШ, 1998. – 462 с.
6. Користін О. Є. Економічна безпека. 2010 [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://pidruchniki.ws/15840720/ekonomika/ekonomichna_bezpeka_-_koristin_oye
7. Piech, K. (ed.), Economic Policy and Growth of Central and East European Countries. London, University College London, 2003 p.
8. Хардт М., Негри А. Империя / Пер. с англ. под ред. Г.В.Каменской. - М.: Праксис, 2004. - 440 с.

УДК 658

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ ФІНАНСОВОЇ ДІАГНОСТИКИ У ВІТЧИЗНЯНІЙ АНАЛІТИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Головачко Василь Михайлович,

кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку і оподаткування та маркетингу Мукачівського державного університету,

Максименко Діана Вікторівна,

кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку і оподаткування та маркетингу Мукачівського державного університету,

Ліба Наталія Степанівна,

кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку і оподаткування та маркетингу Мукачівського державного університету,
м. Мукачєво

Ключові слова:

*управління,
фінансова діагностика,
інновації,
моделювання*

В сучасних умовах господарювання питання фінансової діагностики набуває особливо важливого значення для всіх ланок господарської системи. Діагностика фінансової діяльності підприємства є головним методом забезпечення прибуткової підприємства. Застосування інноваційних підходів фінансової діагностики передбачає систематичну оцінку його діяльності з використанням різних методів, прийомів та методик аналізу. Це забезпечує оцінку фінансових результатів діяльності підприємства і, створює передумови для визначення проблем у фінансовій діяльності та способів ефективного використання фінансових ресурсів, а також їх раціонального розміщення.

Keywords:
*management,
 financial diagnosis,
 innovation,
 modeling*

The use of innovative approaches in the domestic financial diagnostics analytical practice. In the current economic conditions of the financial question of diagnosis is particularly important for all parts of the economic system. Finansovoi diagnostics business is the main method of ensuring a profitable enterprise. The use of innovative approaches financial diagnosis provides a systematic evaluation of its activities using a variety of methods, techniques and methods of analysis. It assesses the financial performance of the company and, a prerequisite for identifying problems in financial activities and methods of effective use of financial resources and their rational allocation.

Ключевые слова:
*управление,
 финансовая диагностика,
 инновации,
 моделирование*

В современных условиях хозяйствования вопросы финансовой диагностики приобретает особенно важное значение для всех звеньев хозяйственной системы. Диагностика финансовой деятельности предприятия является главным методом обеспечения прибыльности предприятия. Применение инновационных подходов финансовой диагностики предусматривает систематическую оценку его деятельности с использованием различных методов, приемов и методик анализа. Это обеспечивает оценку финансовых результатов деятельности предприятия и создает предпосылки для определения проблем в финансовой деятельности и способов эффективного использования финансовых ресурсов, а также их рационального размещения.

З метою отримання кваліфікованої оцінки господарської діяльності власники та керівники підприємств дедалі частіше звертаються до аналітичних розрахунків, зокрема, до фінансового аналізу, проведення якого дозволяє одержати висновок про достатність платіжних засобів, співвідношення власних та залучених коштів, швидкість обороту капіталу й причини його зміни, обсяг фінансування певного виду діяльності тощо. Тому головним завданням сучасної системи управління є розробка ефективної методології оцінки господарської діяльності, яка за відсутності детального аналізу може мати негативні тенденції.

Вагомий внесок у розвиток теоретичних основ фінансової діагностики зробили такі вітчизняні науковці, як: М.Д. Білик, І.О. Бланк, О.О. Гетьман, Т.А. Городня, А.І. Дмитренко, Т.О. Загорна, Г.О. Крамаренко, Л.А. Лахтіонова, І.П. Мойсеєнко, О. А. Островська, О.І. Олексюк, О.О. Терещенко, О.Є. Чорна, М.Г. Чумаченко, В.М. Шаповал,

Г.О. Швиданенко, О.О. Шеремет, Н.П. Шморгун та ін.

Проте невирішеними залишаються проблеми практичного використання методик оцінювання фінансового стану підприємств та питання доцільності застосування закордонних моделей фінансової діагностики у вітчизняній аналітичній практиці.

Метою статті є оцінка ефективності впровадження інновацій у вітчизняну аналітичну практику, визначення ступеню новизни та напрямів удосконалення чинних в Україні методик фінансової діагностики підприємств.

Впровадження інновацій у фінансову діагностику суб'єктів підприємництва є передумовою підвищення якості методик фінансового аналізу та ефективності управлінських рішень на підприємстві. Результатом використання інноваційних підходів може стати як розробка нових діагностичних продуктів, так і удосконалення методик, які вже використовуються в аналітичній практиці.

Отже, під інноваційним діагностичним продуктом ми розуміємо методику, що містить сукупність прийомів та методів діагностики, які засновані на принципово нових підходах, які не використовувалися в попередніх діагностичних продуктах. При цьому діагностичними продуктами з ознаками інновацій ми називаємо методики, що містять елементи інновацій або отримані в результаті удосконалень попередніх діагностичних продуктів. Як інноваційні діагностичні продукти, так і діагностичні продукти з ознаками інновацій мають сприяти підвищенню ефективності діяльності суб'єктів підприємництва в результаті їх застосування в аналітичній практиці як інформаційної бази управління.

При розробці офіційних методик фінансового аналізу впроваджувалися інноваційні підходи та закордонний досвід фінансової діагностики. Проте отримані діагностичні продукти при використанні їх на практиці не завжди сприяли отриманню адекватної аналітичної інформації, а впровадження закордонного досвіду у вітчизняну практику фінансової діагностики іноді мало зворотній негативний ефект [3].

Що стосується наукового обґрунтування даної проблеми, то не існує єдності в понятті діагностика. Діагностика економічної системи – це сукупність досліджень щодо визначення цілей функціонування підприємства, методів їхнього досягнення і виявлення недоліків. Діагностика підприємства – це система наукових знань та область практичної діяльності, метою яких є дослідження економічних процесів, виявлення слабких та сильних сторін підприємства, визначення способів покращення ситуації, що склалася [1, с. 74].

Діагностика розглядається як необхідний етап дослідження проблем, що мають місце в процесі життєдіяльності визначеної системи та виявляються в результаті спостереження за станом системи. Терміном діагностика характеризують дослідницьку діяльність, спрямовану на визначення, аналіз і оці-

нку проблем розвитку підприємства і підвищення ефективності системи управління організацією. За результатами вивчення фахової літератури з проблеми дослідження встановлено, що існують такі види діагностики, як економічна, фінансова, маркетингова, виробнича тощо. Економічна діагностика як процес передбачає: а) проведення економічного аналізу; б) одержання на його основі оцінки (кількісного результату); в) встановлення діагнозу (тобто форма, етап, рівень стану об'єкта на дату завершення дослідження; порівняння з іншими об'єктами та з нормативними показниками; встановлення наявності відхилень від норми; визначення ступеня відхилення й ін.); г) розробку заходів і рекомендацій з усунення симптомів відхилення від норми та поліпшення (стабілізація) стану підприємства; д) моніторинг за поведінкою стану об'єкта і вироблення коригувальних рішень. Виходячи з вищевикладеного до завдань економічної діагностики доцільно віднести такі: встановлення реального стану досліджуваного підприємства; порівняння досліджуваного підприємства з аналогічними підприємствами по галузі як усередині країни, так і за її межами, рівня його розвитку відповідно до нормативних вимог; вивчення динаміки розвитку діяльності підприємства у часовому й просторовому вимірах; прогнозування основних тенденцій розвитку підприємства в майбутньому [4].

Розглядаючи підприємство як систему, стає зрозумілим, що вирішення завдань управління на рівні фінансової складової слід здійснювати засобами фінансової діагностики. Фінансова діагностика підприємства є одним з інструментів у системі управління і обґрунтування господарських рішень. В процесі фінансового діагностування підвищується гнучкість та адаптивність керованої системи, її здатність до своєчасного реагування та ефективного використання фінансового потенціалу підприємства. Багато уваги в публікаціях з даної теми приділяється процесу

фінансової діагностики, як самостійному предмету дослідження, в контексті прийняття стратегічних управлінських рішень. Але конкретно діючої та адаптованої технології управління ще не розроблено взагалі.

Під категорією «фінансова діагностика» слід розуміти систематичне й усебічне дослідження його діяльності, завданням якого є з'ясування фінансового стану об'єкта дослідження, причин та перспектив його зміни, визначення механізму прийняття фінансового характеру, обґрунтування висновку про альтернативні шляхи розвитку ситуації, а також розробка програми управлінських рішень за для підвищення ефективності діяльності [2, с. 69].

Багато уваги в публікаціях з даної теми приділяється процесу фінансової діагностики, як самостійному предмету дослідження, в контексті прийняття стратегічних управлінських рішень. Але конкретно діючої та адаптованої технології управління ще не розроблено взагалі. Під категорією «фінансова діагностика» слід розуміти систематичне й усебічне дослідження його діяльності, завданням якого є з'ясування фінансового стану об'єкта дослідження, причин та перспектив його зміни, визначення механізму прийняття фінансового характеру, обґрунтування висновку про альтернативні шляхи розвитку ситуації, а також розробка програми управлінських рішень за для підвищення ефективності діяльності [2, с. 69].

Сутність фінансової діагностики полягає у здатності оперативно розпізна-

вати дестабілізуючі фактори та процеси на підприємстві, забезпечувати прийняття попереджуючих управлінських рішень з метою запобігання виникненню нових проблем у його розвитку та підвищення ефективності системи управління в цілому. Все це викликає потребу в інформації, яка повинна відповідати таким вимогам: - бути широкою за обсягами і тематикою; - забезпечувати базу як для більшої кількості зведених розрахунків, перехресних даних, так і для одержання більш диференційованих структурних даних; - бути достатньо змістовною та вичерпною за умови прийняттого рівня витрат, що забезпечується раціональною системою збору даних. До кола завдань фінансової діагностики підприємства необхідно віднести: формування системи цільових показників (розробка моделі інтегрального показника) та вибір методики здійснення фінансової діагностики; одержання кількісної оцінки рівня окремих показників для обґрунтування програм та заходів, спрямованих на фінансове оздоровлення підприємства і запобігання або ліквідацію кризових явищ. Роль і можливості фінансової діагностики визначаються сукупністю функцій, які вона виконує. Оскільки сфера застосування технологій фінансової діагностики доволі широка, то вона характеризується різними функціями, які на практиці в процесі діагностики виконуються одночасно. Пропонувану класифікацію основних функцій фінансової діагностики представлено в табл. 1.

Таблиця 1.
Класифікація основних функцій фінансової діагностики.

Функція	Зміст функції
Інформаційна	зменшення інформаційної асиметрії між користувачами інформації, відповідальними за прийняття фінансових рішень та об'єктом управління
Контрольна	відстеження виконання планових завдань за переліком підконтрольних показників
Власне	діагностична ідентифікація чинників та їх систематизація за впливом з виокремленням позитивних, які визначають можливості та свідчать про рівень фінансового потенціалу підприємства, та негативних, що є загрозами фінансовому стану суб'єкта господарювання, з наступним аналізом тенденцій зміни показників та умов їх формування
Пізнавальна	формування бази для аналізу та прогнозування фінансово-економічного розвитку підприємства, що забезпечує можливість аналізувати, пізнавати якісну сторону досліджуваних явищ, розкривати їх сутність

Управлінська	обґрунтування та прийняття управлінських рішень з орієнтацією на підвищення ефективності управління на всіх його рівнях
--------------	---

Залежно від глибини та цілей діагностичного процесу розрізняють два види діагностики фінансового стану підприємства – експрес-діагностику і фундаментальну діагностику, кожна з яких виконує своє коло завдань. Згідно визначення І. Бланка, «експрес-діагностика банкрутства забезпечує раннє виявлення ознак кризового розвитку підприємства і дозволяє вжити оперативних заходів для їх нейтралізації».

Експрес-діагностика є початковим етапом діагностичного процесу як такого, що починається з моніторингу показників та завершується встановленням симптомів кризових явищ. До цілей експрес-діагностики відносять:

1. Одержання попередньої оперативної кількісної і якісної оцінки фінансового стану підприємства за визначеною системою показників в статичній та динамічній.

2. Визначення тенденцій зміни показників, які характеризують фінансовий стан підприємства, та свідчать про наявність ознак кризи.

3. Узагальнення результатів оцінки фінансового стану і стійкості функціонування підприємства.

Фундаментальна діагностика, як відзначається в праці, «дозволяє одержати найбільш розгорнуту картину кризового фінансового стану підприємства та конкретизувати форми та методи його майбутнього фінансового оздоровлення».

Виходячи з зазначеного, на етапі фундаментальної діагностики досягаються такі цілі:

1. Кількісно в статичній і в динамічній оцінюється розмір порушення пропорцій у значеннях показників фінансового стану підприємства.

2. Виявляються причини порушення пропорцій у показниках, динаміка зміни їх впливу на зміну фінансового стану в контексті глибини кризових явищ на підприємстві.

До цілей фундаментальної діагностики необхідно віднести, крім зазначених в праці, також розробку за її результатами комплексу заходів, спрямованих на подолання «вузьких місць», фінансове оздоровлення підприємства, антикризової програми, фінансової стратегії або інших, залежно від стану підприємства та глибини кризи (легка фінансова криза; глибока фінансова криза; фінансова катастрофа) [5].

Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації (далі – Положення № 49/121) досить широко використовується вітчизняними фінансовими аналітиками. Цей нормативний документ містить: формули розрахунку на основі чинних форм звітності; оптимальну для оцінки фінансового стану підприємства кількість показників; адаптовані до сучасних вітчизняних умов господарювання нормативні значення показників. Проте недоліками методики нами визначено: застосування єдиних нормативних значень для підприємств різних галузей та напрямків економічної діяльності; неможливість точного обчислення більшості пропонованих до розрахунку показників за формами фінансової звітності; відсутність сегментації рівнів фінансової стійкості. Фінансовий стан згідно Положення № 49/121 ідентифікується як “задовільний” або “незадовільний”, за рахунок чого підприємство, що має недостатню фінансову стійкість, може бути умовно віднесено до тих, фінансовий стан яких визначається як “задовільний”, що може вплинути на прийняття неадекватних фінансових ситуацій управлінських рішень на підприємстві.

До недоліків Положення № 49/121 можна віднести також відсутність в ньому порядку проведення аналізу виробничо-господарської діяльності та розрахунку показників ринкової активності. Проте якщо зважати на те, що цей нормативний документ розроблявся для аналізу фінансового стану підп-

приємств, що підлягають приватизації, то для фінансової діагностики неприва-тизованих підприємств Положення № 49/121 є цілком прийнятне до вико-ристання. Інноваційною та корисною для аналізу фінансово-господарської діяльності державних підприємств є Методика аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств державного сектору економіки, затвер-джено Наказом Міністерства фінансів України 14.02.2006р. №170 (далі – Мето-дика №170). Ця Методика розроблена з метою визначення об'єктивних і суб'єк-тивних причин збитковості, забезпе-чення єдності підходів при оцінці фі-нансово-господарського стану та ефек-тивності управління суб'єктів держав-ного сектору економіки України. Пере-вагами Методики №170 є те, що вона визначає: основні показники, які харак-теризують окрім фінансового стану, також виробничо-господарську діяль-ність підприємств, установлює порядок їх розрахунку за даними чинної фінан-сової та податкової звітності, а також критерії оцінки ефективності управ-ління підприємствами. При цьому ор-гани виконавчої влади відповідно до галузевих особливостей розробляють галузеві нормативи показників. Проте використання в якості джерел інфор-мації для аналізу окрім форм фінансо-вої звітності та податкових декларацій також фінансового плану державних підприємств робить неможливим вико-ристання Методики №170 підприємст-вами недержавної форми власності.

Фінансова діагностика має у своєму арсеналі велику кількість сучасних ін-новаційних прийомів та методів про-гнозування фінансових показників, в тому числі з метою оцінки ймовірності банкрутства. О.О.Терещенко для про-гнозування банкрутства пропонує ви-користовувати елементи економетрич-ного моделювання, розрізняючи при цьому однофакторний та багатофакто-рний дискримінантний аналіз. При цьому в основу однофакторного (одно-вимірною) дискримінантного аналізу покладено сепаратне дослідження

окремих показників та класифікація підприємств за принципом дихотомії. Загальний висновок про якість фінан-сового стану робиться на основі аналізу відповідності кожного з показників, які включені у спеціально підібрану систе-му, їх граничним значенням. Методика №81, Методичні Рекомендації та Поло-ження №49/121 є типовими методика-ми однофакторного дискримінантного аналізу.

Багатофакторною дискримінантною функцією О.О. Терещенко називає фу-нкцію, на основі якої обчислюється ін-тегральний показник фінансового ста-ну підприємства (пояснювана змінна) за допомогою значень багатьох незалеж-них (пояснювальних) змінних з ураху-ванням вагомості кожної з них. У про-цесі аналізу підбирається комбінація показників, для кожного з яких визна-чається вага в “дискримінантній функ-ції”. Величина окремих ваг характери-зує різний вплив окремих показників (змінних) на значення пояснюваної змінної, яка в інтегральному вигляді репрезентує фінансовий стан підпри-ємства [3].

За результатами дослідження інно-вацій у фінансовій діагностиці вітчиз-няних підприємств доцільно зробити такі висновки та пропозиції:

1. Розроблені методики фінансової діагностики підприємств доцільно по-діляти на інноваційні діагностичні продукти та діагностичні продукти з ознаками інновацій в залежності від наявності в них прийомів та методів діагностики, що не використовувалися в раніше розроблених методиках, або окремих елементів інновацій чи удо-сконалень попередніх діагностичних продуктів.

2. Методики, затверджені Агентством з питань запобігання банкрутству підпри-ємств та організацій (Методика №81 та Методика №22) свого часу були важ-ливим інноваційним діагностичним продуктом. На сьогодні вказані методи-ки втратили свою актуальність через відсутність практики внесення до них змін стосовно коригування формул ро-

зрахунку показників у відповідності до чинних Положень (Стандартів) бухгалтерського обліку, а також уточнення нормативних значень коефіцієнтів у відповідності до сучасних вітчизняних умов господарювання. У зв'язку з цим доцільно на офіційному рівні внести відповідні зміни до вказаних нормативних документів або визнати їх як такі, що втратили чинність.

3. Використання Методики аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств державного сектору економіки №170 та Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації № 49/121 є обмеженим, оскільки, не дивлячись на всі переваги цих діагностичних продуктів, коло користувачів ними обмежується фінансовими аналітиками підприємств державної форми власності.

4. Методичні Рекомендації щодо виявлення ознак неплатоспроможності підприємства та ознак дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства в чинній редакції вважається ефективним діагностичним продуктом з ознаками інновацій при його використанні у вітчизняній аналітичній практиці.

5. Інноваційними діагностичними продуктами, в яких вперше в Україні (також на офіційному рівні) було застосовано методологію багатофакторного дискримінантного аналізу та галузеву диференціацію Z-функцій та їх критеріальних значень, визнано моделі О.О.Терещенка та Порядок проведення оцінки фінансового стану бенефіціара та визначення виду забезпечення для обслуговування та погашення позики, наданої за рахунок коштів міжнародних фінансових організацій в редакції Наказу Міністерства фінансів України від 28.11.2009 р. №247. Розроблені пропозиції стосовно розмежування в Методичці №247 значень інтегрального показника для всіх п'яти зон інтерпретації фінансового стану бенефіціара та уточнення алгоритму розрахунку показ-

ників грошового потоку у відповідності до чинного формату Форми 3 фінансової звітності є важливими напрямками удосконалення нормативно-правового документу та передумовою отримання ефективного діагностичного продукту з ознаками інновацій стосовно визначення фінансового стану суб'єктів підприємництва.

6. Використання закордонних моделей для фінансової діагностики вітчизняних підприємств є недоцільним. Зарубіжні методики прогнозування банкрутства є корисними виключно при проведенні діагностики фінансового стану підприємств тих країн, в яких ці 12 моделі розроблено. З огляду на суттєві зміни в розвитку економіки різних держав пропонується періодичне тестування моделей дискримінантного аналізу на нових вибірках даних з метою досягнення адекватності отриманих результатів, які слугують основою для прийняття управлінських рішень.

7. Впровадження інновацій у фінансову діагностику вітчизняних підприємств залишається важливим напрямом досліджень науковців та практиків у сфері корпоративних фінансів. При розробці нових та удосконаленні чинних методик фінансової діагностики суб'єктів підприємництва актуалізуються питання сегментації рівнів фінансової стійкості, диференціації підходів до оцінювання та тлумачення результатів фінансової діагностики залежно від галузевої належності, використання при оцінці фінансового стану суб'єктів господарювання дискримінантного аналізу.

Потреба в удосконаленні чинних вітчизняних методик фінансової діагностики обумовлена невідповідністю більшості з них вимогам фінансових аналітиків. Фінансово-економічна криза активізувала діяльність фахівців з розробки нових та удосконалення чинних діагностичних продуктів стосовно визначення фінансового стану з метою підвищення ефективності управління суб'єктами підприємництва [3].

1. Костенко Т. Д. Економічний аналіз і діагностика стану сучасного підприємства : навч. посіб. Т. Д. Костенко, Є. О. Підгора, В. С. Рижиков та ін. – К.: Центр навч. літератури, 2005. – 400 с.
2. Кость Я. О. Процес фінансової діагностики підприємства та етапи його реалізації Я. О. Кость Таврійський економічний журнал. – 2008. – №1. – С. 69–73.
3. Островська О. А. Інновації у фінансовій діагностиці вітчизняних підприємств / О. А. Островська // Фінанси України. - 2011. - № 9. - С. 110-119. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2011_9_10.
4. Соколова Л.В. Теоретичне забезпечення діагностики як превентивний захід запобігання банкрутства підприємства / Соколова Л.В., Полозова Т.В. // Вісник НТУ «ХПІ». - 2014. № 65 (1107). - С.154-162.
5. Тарасенко І.О. Фінансова діагностика в контексті антикризового управління / Тарасенко І.О., Батрак О.В. // Економічний вісник університету. - 2013. - Випуск № 21/1. - С. 217-222.

УДК 336.143.2:352

БЮДЖЕТНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМОК ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Степанова Вікторія Олександрівна,

старший викладач кафедри обліку і фінансів Бердянського університету менеджменту і бізнесу,

Статішнюк Тетяна Вікторівна,

асистент кафедри менеджменту і туризму Бердянського університету менеджменту і бізнесу,

м. Бердянськ

Ключові слова:
*децентралізація,
бюджетна децентралізація,
міське самоврядування,
міське бюджету,
фінансові ресурси*

В статті висвітлюється сучасний стан формування місцевих бюджетів в умовах децентралізації фінансових ресурсів. Проведено аналіз доходної частини місцевого бюджету. На основі проведеного дослідження визначено проблеми та шляхи зміцнення фінансової бази органів місцевого самоврядування. Сформульовано основні завдання бюджетної децентралізації. Встановлено, що за умови вирішення законодавчих, організаційних та соціальних проблем місцеві бюджети, зможуть мати достатній обсяг коштів на виконання делегованих повноважень.

Keywords:
*decentralization,
budgetary decentralization,
local government,
local budgets,
financial resources*

The article highlights the current state of local budgets in conditions of decentralization of financial resources. The analysis of the revenue of the local budget was made. The problems and ways of strengthening the financial base of local governments were defined on the base of the research. Formulated the basic tasks of fiscal decentralization. It is established that if the legislative, organizational and social problems are solved than the local budgets will have sufficient funds for implementation of delegated powers.